

**R.P. Valentini Mangioni Per Vsini E Societate Iesv, In
Signatura Sacra Pœnitentiariæ S.D.N. Papæ Consultoris
Theologi De Religiosa Pavpertime non excludente rerum
Dominium nec Ius testandi Opvscvlvm ...**

Mangionius, Valentinus

Coloniæ, 1639

Argvmeenta Aduersariorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63077)

Ius amissa erant per Vota in casu, quo à Societate dimittantur. l. 5. 6. 7.

Secunda responsio est, esse intelligendum de *Dominio in Communi*, respectu bonorum Collegij, cuius Scholares membra sunt post emissà Vota.

Neutram interpretationem congruere textibus allegatis, euidenter ostenditur. l. 11. vsque ad 27. & omnes eos textus debere intelligi de dominio actiuo particulari propriorum bonorum, clarissimè demonstratur. ibid.

Tertia responsio est, retineri quidem *Dominium actiuum particulare* propriorum bonorum: non tamen semper, nec ab omnibus Scholaribus: sed solum aliquando, & à quibusdam, cum quibus (dummodo adsint iustissimæ causæ) dispensatur, vt dominium eiusmodi retinere possint.

Non subsistere hanc interpretationem, nec esse opus vlla dispensatione in Constitutionibus Societatis, vel Iure diuino; & vniuersaliter omnibus Scholaribus concedi per Constitutiones dominij retentionem, semperque adesse causas iustas, ob quas retineri debeat idem dominium; ostenditur. l. v. 151. 162.

ARGVMENTA AD- uersariorum.

I. Argumentum ducunt ab Auctoritate Sanctorum & Doctorum, qui docent,
Re-

Religiosum nihil possidere posse, nullius rei habere dominium, nullius iuris rerum temporalium capacem esse: Paupertatem Religiosam excludere ius omnium bonorum temporalium, & similia Responderetur, id esse intelligendum de Votis solennibus: non autem simplicibus, nec pugnare Dominium cum substantia Voti Religiosi. I. 43.

II. Ex auctoritate aliquorum Doctorum, qui videntur docere, Scholares Societatis non habere vllum *dominium particulare actiuum*. Confutatur, clarè ostendendo, illos Doctores non fuisse locutos de *dominio actiuo particulari* priorum bonorum, sed de dominio bonorum, Collegiorum Societatis, licet etiam in hoc errauerint. III. 1. & seqq.

III. Quia Solemnitas Votorum Religiosorum est de Iure Diuino. Vnde nec Summus Pontifex potest dispensare, vt quis sit Religiosus, & habeat proprium. Demonstratur fusissimè contrarium, hoc est, solemnitatem in Votis & consequenter vim priuandi dominio & capacitate Matrimonij, esse ex solâ Ecclesiæ constitutione inuentam. tota 2. Parte huius Opusculi; Id verò, quod dicitur, Papam non posse dispensare in *Proprietate*, esse intelligendum non de dominio radicali, sed de vsu independente à consensu Superiorum. I. 42.

IV. Quia Vnitas status Religiosi consistit in indentitate, & in inuariabili substantia Votorum
solem-

solemnium. Demonstratur falsitas huius Affer- 16.
tionis. l. 44.

V. Quia priuatio vsus bonorum propriorum,
cum radicali dominio eorundem, stat cum statu
diuitiarum: qui directè contrariatur Paupertati.
Respondetur distinguendo de priuatione Vsus.
Si enim sit perpetua; non stat cum statu diuitia-
rum, quæ solùm expetendæ sunt propter Vsum:
nec contrariatur Paupertati. l. 47.

VI. Quia Vsum bonorum temporalium non
opponitur Paupertati religiosæ, ut patet in Epi-
scopis assumptis à statu Religioso, qui habent
Vsum bonorum temporalium, & tamen sunt
Pauperes. Hoc argumentum retorquetur.
l. 49.

VII. Ducitur ab absurdis. Primum est, quia si
Scholares retinerent dominium, sine vsu; hoc do-
minium esset inutile & imaginarium. Ostendi-
tur non esse inutile. l. 50. IV. 82. & seqq.

Secundum absurdum, quia si Scholaris reti-
net dominium sine vsu; per emissionem Voto-
rum decedit partim testatus, partim intestatus.
Respondetur, non decedere vlla ex parte testa-
tum neque intestatum, & declaratur quomodo
per Vota nihil iuris amittat in sua bona tempora-
lia. l. 51. IV. 90. & seqq.

VIII. Afferitur ex Iure Societatis. & primo, quia
omnibus Scholaribus eadem est viuendi ratio
post vota. Viuere enim debent in communi: er-
gò nihil habent proprii. Huius argumenti vani-
tas

tas

tas ostenditur clarando, quid sit vivere in com-
muni post vo. 53.

Deinde, quia in Societate Votum simplex Ca-
stitatis reddit incapacem Matrimonij, ergo Vo-
tum Paupertatis facit incapacem Dominij. Af-
fertur disparitas. quia illud habet Votum Casti-
tatis ex Constitutione Ecclesiæ: hoc verò non
habet Votum Paupertatis, ipsa Ecclesia sic de-
clarante I. 55.

Postremò, quia Votum simplex Paupertatis
Coadiutorum formatorum priuat dominio &
eius capacitate: ergo etiam Votum simplex
Scholarium. Afferitur eadem disparitatis ratio.
I. 57.

Ad hæc probant, post Vota Scholares non
posse testari varijs argumentis.

Primum est, quia non retinet dominium par-
ticulare ad testamenti erectionem prorsus ne-
cessarium. Hoc argumentum satis refutatum est
ex demonstratione contrarij. IV. 76.

Secundum, quia testamentum, quod propter
factum hæredis instituti reuocari non potest,
nullius est momenti: talia sunt testamenta Scho-
larium in Societate, qui sine consensu Superio-
rum nihil possunt. Huius argumenti infirmitas o-
stenditur. IV. 73.

Tertium est à contrario sensu, quia in So-
cietate ante ingressum licet testari, & Novi-
tj: ergo non post ingressum, nec Scholaribus.
Refutatur ostenditurque quàm sit futile. IV. 96.

Quar-

Quartum, quia Testamentum non potest pendere à Voluntate alterius ex varijs textibus. Vera intelligentia eorundem textuum affertur. nihil enim aliud volunt, nisi quòd nominatio hæredis non potest conferri in arbitrium alterius. III. 39. & seqq.

Quintum, quia Scholares vtpote Religiosi, non habent nec velle nec nolle. Probatur hoc non ob stare, si accedat consensus Superiorum. IV. 104. & seqq.

Restant duo argumenta, quibus contendunt, Scholares non posse reuocare testamentum factum ante ingressum Religionis.

Primum est ex c. 4. *Examinis Generalis*, vbi iubentur omnes ingressi Societatem, non reuocare testamentum factum: & per ipsum ingressum fieri irrevocabile. Ostenditur falsitas huius argumenti. IV. 8. & seqq.

Confirmant idem ex Ordinatione quadam Præpositi Generalis, quâ iubentur Scholares rerum temporalium dominio, quanto cyus abdicare. Clarè demonstratur per illam ipsam Ordinationem retineri posse dominium, etiam post vota per duos annos. III. 26. IV. 73. & seqq.

Secundum argumentum, quia, si condito testamento Scholaris emittat vota purè & simpliciter; sine protestatione reservandi dominium; hæres institutus potest sibi iure mutare titulum possessionis, & cum prius nomine testatoris bona detineret, nomine eiusdem, familiaritatis causa; postea incipere potest possidere suo
nomi-

nomine, & animo domini: Infirmitas huius Ar-
gumenti demonstratur ex multis capitibus: &
nominatim, quia Vota Scholarium in Societate
sunt titulus sufficiens ad translationem domini.
IV. 123. & seqq.

Oppugnatores Domini incurrere excommu-
nicationem ac alias pœnas demonstratur. IV.
235. & seqq.

Testimonia Tribunalium & Academiarum
pro domini retentione habentur V. Parte.

PRIMA